

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 13. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopna petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 110.

V Ljubljani v soboto, 16. maja 1885.

Tečaj II.

Carinska vojska med Avstrijo in Nemčijo.

Knez Bismarck storil je zopet korak naprej v carinskem boji zoper Nemčiji prijazno in sosedno Avstrijo. Z železno vstrajnostjo stopa po poti, katero je enkrat nastopil. Najprej vedel je v državnem zboru nemškem priboriti zmago svojemu predlogu, da se vpelje carina na uvažanje raznih žit, a zdaj izvršuje dotični sklep državnega zbora s tako strogostjo, s tako brezobzirnostjo za sosedne države, kakor bi ne bil nihče mogel pričakovati. Komaj so nekoliko potihnili ugovori in protesti zoper povečanje carine na uvažanje pšenice, uže se je storilo isto gledé uvažanja ječmena in sedaj tudi rži. Knez Bismarck je gluh za vsa oporekanja, ki se čujejo v Nemčiji sami, in čisto hladnokrven vsem pritožbam nasproti, ki prihajajo iz sosednih držav. Pričakovati je bilo, da bode postopal bolj polagoma, da bode upeljavši carino na pšenico počakal vsaj kakih par let, da jo vpelje se na kako drugo žito. Sedaj je jasno, da so bile vse te nade prazne. Bismarck ima pri tem svoj smoter, in čim prej ga doseže, tem bolje zanj, tako si vsaj on misli.

Praša se le, kaj železni kancelar s tem bojem namerava, ki je pred vsem obrnen proti Avstriji. Da bi postopal takó res jedino le iz tega namena, ker misli, da bode s tem opomogel na noge kmetijstvu v Nemčiji, o tem dvojimo. Vsakdo, ki narodno gospodarstvo le nekoliko pozná, vedeti mora, da tam, kjer zapovedujejo neupogljivi in nepremakljivi zakoni narave, ne doseže nič tudi še tako železna volja človeška. V državnem zboru nemškem se tudi ni manjkalo glasov, ki so z vso odloč-

nostjo in temeljito dokazovali Bismarcku, kam da mora konečno pripeljati politika njegova na gospodarstvenem polji in vse, kar je on vedel in znal odgovoriti na to, bilo je tako malo stvarno, da je človeka osupniti moralo, kako je vender le njegov predlog obveljal. Da, videti je bilo, kakor bi Bismarck sam ne pričakoval s posebno gotovostjo tistega vspeha, katerega je obetal, kajti izmuzniti si je dal besede, da je vse to le nekaj poskus, nekaj „eksperiment“. Da bi pa tak mož, kakor je Bismarck, res hotel delati le eksperimente, tega pač nikdo verjel ne bo.

Povsem verjetno je tedaj, da hoče knez Bismarck, prisiliti Avstrijo do tega, kar potom sporazumljenja z njo doseči ni mogel. Uže leta 1879 hrepenel je po tem, da bi bil spraval Avstrijo v carinsko zvezo z Nemčijo, a tedaj bilo se mu je to podjetje ponesrečilo. Vender ga nikdar ni pustil izpred oči. Čakal je potrpežljivo še nekoliko časa, a ko je uvidel, da pri obstoječih razmerah avstrijski parlament v to nikdar privolil ne bo, nastopil je drugo pot. Upeljal je carino na žita in s tem avstrijsko poljedelstvo hudo zadel. Najprej storil je to na pšenico, mislé, da bode morda uže to nekoliko zdalo ter napravilo potrebni utis. A ker se to zgodilo ni, šel je naprej in sedaj je tudi naši rži zaprta pot v Nemčijo. Ker se je ravno Ogerska pred vsem protivila taki zvezi z Nemčijo, hotel je Bismarck tudi Ogersko pred vsem zadeti ter potipati jo. Da je razdraženost v Ogerski vsled tega velika, da se vpije ondi po maščevanju, je lahko umevno. A nekaj ne dopade pri tem tudi nam, ki pri celi stvari nismo takó zelo zainteresirani in to je brezobzirnost kneza Bismarcka, s kojo povračuje prijaznost in prijateljstvo,

Nemčiji sosednih držav. Mislimo, da bi bil Bismarck mnogo lepše ravnal, ako bi bil nekoliko prej naznanil, kaj da namerava in ako bi ne postopal s takó hlastnostjo, kakor to dela. Ako z Avstrijo in njenimi državljani sedaj takó ravná, ko je z Nemčijo v taki prijateljski zvezi, potem pač ne vemo, kaj nam je knez Bismarck za slučaj namenil, ko bi se ta prijateljska zveza nekoliko razlahljala.

Stopilo bo zdaj tudi pri nas prašanje na vrsto, kako je odvrniti škodo in gospodarstveni propad, ki nam preti od Bismarckove carinske politike. Bi bilo res najbolje, da se Avstrija udá volji mogočnega kancelarja ter stopi z Nemčijo v carinsko zvezo? Žalostno, da se pri nas res nahajajo ljudje, ki se za kaj tacega navdušujejo, in ki se ne zbojijo ponižanja, ki bi Avstrijo s tem zadelo. To so ljudje, kojim je navdušenje za rodne jim brate v mogočni Nemčiji zadušilo navdušenje za lastno domovino ter le preveč ohladilo ljubezen do nje. Ako bi se naša država sedaj udala v tem oziru, založila bi si sama sebi najhujši udarec, kajti pokazala bi s tem, kako slaba da je in kako zavisna da je v istini uže od svoje sosedne. Jedino prava pot je tedaj ta, da naša država z vso odločnostjo in neizprosno vrača po isti meri, kakor se ji posojiuje. Vemo sicer, da taki boji ne koristijo, in izrekli smo uže na tem mestu svoje prepričanje, da bode moč dejanjskih razmer prej ali slej prisilila posamezne države, odjenjati od tega boja. A kateri boj je še kedaj koristil? In vender je sramotno, izogniti se mu! Boj, ki se je tudi od naše strani s carinsko novelo napovedal, bode se moral tedaj nadaljevati in razširiti z vpeljavo carine na take predmete, ki jih pred vsem dobi-

Listek.

Instruktor.

(Prosto preložil J. Bedének.)

(Dalje.)

Tako malenkostni so mnogokrat vzroki, koji nam rodé velikanske čine. Ah, da nemorem na stališče malenkostne laži krasnega tempeljna prihodnje moje sreče pozidati. Ne, in ne! naj tudi dvoje src žalostno pogine, jaz nemorem lastnega spoštovanja zavreči. Preveč mi je draga, in bolj jo ljubim, nego samega sebe. Preplemenitega srca in preznačajnega duha mi je devotka, koji je posvečena moja ljubezen! Nemaram se ptujemu imenu za svojo srečo zahvaljevati, ako mi lastna vrednost ne more do nje pomagati. Sedaj vse veš! torej tudi veš, kaj me je gnalo iz grada. Pri svojih priporočilih nimaš posebne sreče! Toda nisem še končal, še nekaj nekakega namečka pride na vrsto, kjer se bode pravi vtis pokazal. Za slovo namreč treba nam je promeniti nekaj svinčenk. Naj popred s propadlim snubačem, ki v moji osebi, in to po pravici, išče vzrok lastni nesreči, da mu

je spodletelo. Ta me je za hrptom grdo in na naj surovejši in sprostejši način grdil; potem pa z bratom moje ljube, koji na vsak način zadostenja zahteva za — sramoto, ki sem jo po sestri menda celi rodovini nakopal, dasiravno sem se sam brezumno osramotil, da sem jo šel od njenih starišev v zakon prosit, ki so me za to prav po svojem stanu obdelali. Za to te pa prosim, da brzo prideš, kajti potreboval te bodem, kot zdravnika in prijatelja. Vem, da ti je moja spretnost pri streljanji znana, torej tudi vem, da se za me nebojiš, ali nihče ne more uže naprej vedeti, kaj ga čaka! Odkritosrčno ti povem, da mi je na moji sedaj več kakor problematični eksistenci vrlo malo ležeče, in do grla sem se naigral komedije večnih zmotnjav. Vsakako dvobojevali se bomo uže pred tvojim prihodom, našel me bodeš v selski krčmi. Ako bi me nesreča zadela, prosim te, zamolči ljudem pravi vzrok moje smrti, da se obrekljivi jeziki ne bodo ob nedolžnem angelu brusili. Bog te obvaruj in ti povrni tvoje zvesto prijateljstvo, moj mili, dragi in edini prijatelj!

Drugi dan prešel je doktorju brez vseh posebnostij, brez vednosti, kedaj se ima dvoboj vršiti; cel dan ostal je doma. Zvečer predstavi se

mu častnik pešak, ki je bil tudi pri plesu navzoč. Prišel je s Stankovim sekundantom formalnosti zaradi dvoboja urejat, ki se ima drugo jutro vršiti. Stanko mu reče, naj kar naravnost njemu vse sporoči, kajti za svojo osebo nima nobenega sekundanta in zadovoljen je, ako bode poleg zdravnika le še jedna zaupljiva in nepristranska oseba navzoča. Pogoji so bili tako sestavljeni, da se najprej Milan in Stanko tako dolgo streljata, dokler bode jeden obojice ranjen, in ako bi to ne bil doktor, stopi baron na Milanovo mesto in oba streljata pod tistimi pogoji vzajedno. Distanca naj bi bila petnajst korakov.

„S posameznostimi tega programa se ne pečam“, pravi doktor, „zahtevam pa odločno, da se streljava najprej z baronom Ropotarjem, potem še le z gospodom Svetličevim. Meni se zdi tako zahtevanje opravičeno, kajti baron me je prvi na dvoboj pozival in potem še le Milan.“

„Ali gospod Svetličev misli, da je on hujše razžaljen.“

„Mogoče, toda jaz se držim svojega prava in se ne bodem poprej z gospodom Svetličevim streljal, dokler ne poravnam z gospodom Ropotarjem dolga.“

vamo iz Nemčije. In da ta boj za nas ne bo nesrečno izpal, smo tem bolj prepričani, ker je Nemčija z bojem, ki ga je Avstriji napovedala s tem, da je carino vpeljala na žita, ob enem napovedala boj tudi naravi, koja si ne dá nič izsiliti in s kojo se za dolgo nikakor ne dá vspešno bojevati. —

O volitvah.

Z gorenjske strani dné 13. maja.

(Izv. dop.)

Torej vender enkrat! Skoro smo uže obupali nad našim centralnim volilnim odborom, pričakujemo, kdaj nam naznani svoj sklep in nas povpraša, katerega poslanca smo pripravljene voliti v državno zbornico v naših kmetskih občinah. Vznemirjale so nas pa še posebno vesti, raztrošene po nemških listih, da nameravajo kandidirati našega dosedanjega zastopnika v Ljubljani in nam priporočati kakega družega. Nam to nikakor ni dopadalo, tem menj, ker nismo vedeli, čemu ta prememba. Toda molčali smo, ne hoteč rušiti discipline.

Sedaj pa, ko nas je centralni volilni odbor počastil z vprašanjem, smo li zadovoljni s svojim bivšim zastopnikom, javljamo z veseljem, da nismo samo zadovoljni, temveč tudi ponosni na svojega poslanca Hohenwarta, katerega pripoznava cela državnoborska desnica svojim pravim voditeljem. Grof Hohenwart sme biti prepričan, da mu naša lepa gorenjska stran ostane vedno zvesta in da bi tudi letos ne bili drugače in poprej volili družega zastopnika, dokler bi grofu Hohenwartu kje druge mandat ne bil osiguran.

Mogoče da se najde kdo, ki bi trdil, da grof Hohenwart ni narodnjak, da ne živi med nami in da nima srca za narod itd. Na to odgovarjamo mi: Da politika ne gleda na srce, temveč na zmožnosti, da v državno zbornico ne gre voliti mož, naj so še taki navdušeni narodnjaki, blagi in dobrosrčni, če pa nimajo za to pravih sposobnosti in zmožnosti. V državno zbornico voli vsak narod cvet svojega razumništva in zgovornosti, svoje najboljše moči, in prav opravičena je trditev, da ima vsak narod take zastopnike, kakeršen je sam. Nihče ne bode trdil, da niso naši dosednji zastopniki delali vestno in po svojih močeh, vender — roko na srcé — priznati se mora, da bi bili toliko premogli, da niso imeli med sabo grofa Hohenwarta in neutrudljivega gosp. dr. Vošnjaka.

Žalostno in po polnem neumljivo nam je, da se je ravno ta gospod tako odločno odpovedal kandidaturi, drugi tovariši se pa tako trdno drže svojih mandatov in s tako trudoljubivostjo, ki bi bila kaj boljšega vredna, odbijajo vsacega, ki bi rad enkrat svoje zmožnosti porabil v prid svojih rojakov.

S tem nismo nameravali žaliti nobenega dosedanjih naših poslancev, temveč apelirati na njih vest in poslaniško dostojnost.

Oficir obljubi stvar v Stankovem zmislu dognati, in doktorju še kraj in čas naznani ter pristavi, naj pri tem ostane, kakor dogovorjeno, da se poškodovanec objavi za ponesrečenega na lovu.

Stanko pristavi, da je s tem zadovoljen, in oficir odide.

Drugo jutro sošli ste se stranki ob svojem času sredi gorskega travnika. Stanko je bil jako zgodaj k višku, torej tudi prvi na usodepolnem mestu. Bilo je kaj ljubeznivo in vabljivo poletno jutro; solnce je jedva prešinilo nakupičene oblačke, ter jim svitlo robovje zlatilo. Po zibajočih se travah, po arniki, kresnicah, plučnici in družih cvetlicah visele so rosne kaplje motnim biserom podobne; vzduh pa je bil napolnjen dišečim balzomom in duhtečo smrekovino. Krilatni pevci zbuja so se drug za drugim in popevali zahvalnice v mladi, divni lepoti stvarjenja, katera se našemu očesu nikdar lepše ne odgrinja, kakor ravno poletno jutro v gozdu, ko vse v nebeškem pokoji in miroljubni lepoti živi, kjer duh božji nad stvarjenjem diha.

Dà, dà, zemlja sama na sebi je lepa, nemisljivo lepa, le malopridni ljudje s svojo maloprid-

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Omenili smo uže, da za dve dunajski predmestji primanjkuje kandidatov, nobeden se neče oglasiti. Vsak poskus, dobiti si kakega duševno potrebno naobraženega ali odličnega trgovca, bil je zamán. Bodo pač morali prisiliti koga, da kandiduje. Nekateri listi z vso resnostjo apelujejo na patrijotizem odličnjakov, ali pa bode to imelo kaj vspeha, se ne vé.

V hrvatskem saboru vršili so se dné 12ega t. m. zopet skandalozni prizori. Pri specialni debati o izrednem budgetu omenil je ban, da vseučiliški profesor Marković vedno nezakonito govori in postopa, a vender uživa, kar mu daje vlada: „Gosp. prof. Marković omenja v svojem govoru vsak trenotek nepostavnost, nepostavno vlado in nepostavno postopanje sabora in vlade; čudim se, da more to reči, on, kateri je ob času vseh dozdanih vlad in še zdanje vlade uživa vse ono, kar je vlada v imenu dežele dati mogla.“ (Buren hrup na desnici. Klici: Razžaljenje! — Pilepič: Marković zasluži svoje plačilo, a vi ne; vi dobivate 70 000 gld. Vi provocirate; to je skandal! — Bakarčić: To je nesramnost! — Marković! Ta me ne more razžaliti! — Pilepič: Odidimo; čemu naj poslušamo take razžalitve! — Jeden del skrajne levice zapusti klopi. — Predsednik zvoni ter pozivlje k miru.) Ban: „Jaz sem to samo iz tega razloga dejal, ker moram od vsakega zahtevati, da spoštuje zakone te dežele.“ (Pilepič: Vi morate pred vsemi spoštovati zakone! — Nemir na levici.) Konečno bila sta Pilepič in Barković za 31 sej izključena. — Prav živo se mora obžalovati, da se v hrvatskem saboru zopet ponavljajo taki prizori, kateri nikakor ne morejo koristiti deželi, niti v notranjem niti na zunaj. Zgoditi bi se moglo, da se ukrenejo proti Hrvatski strožje naredbe — in potem bode prepozno, obžalovati nepremišljeno nasprotovanje. Nadejamo se vender, da bodo prevladali mirnejši možje.

Tuje dežele.

V torek imel je v Berlinu osrednji odbor za Bismarkovo častno darilo slednjo sejo. Prvosednik vojvoda Ratibor je naznanil, da se je skupno nabralo 2750049 mark 44 vinarjev. Za 1 500 000 mark se bode kupil za Bismarcka Schönhofen, drugo pa se izroči kancelarju na razpolaganje, da ustanovi stipendije.

Pogajanja med Anglijo in Rusijo gledé afganske meje dobro napredujejo, in pričakuje se, da se prav kmalu doseže sporazumljenje v vseh točkah; potem pa se podadé komisije na mesto samo, da tam natančno določijo mejo.

Kakor se poroča iz Carigrada, se Dardanele marljivo utrjujejo. V staro trdnjavo na južnem

nostjo, s svojo malosrčnostjo, s svojo prevzetnostjo, aroganco in predsodki, kojim je treba v stoletjih uže davno minolih korenin iskati, ki so si ogromen del ljudij k sužnosti podvrgli in v revščino in siromaštvo pahnili, pozabivši, da smo vsi otroci ene velike družine — spreobrnili so jo v solzno dolino, v kateri se je več solzá prelilo, kakor visí rosenih kapljic po bilji. In koliko rodov bode še prišlo in prešlo, koliko solz se še prelilo, koliko src še pod lastnimi rokami vstvarjeno mizerijo izkrvavelo, predno prešine nesrečni rod veličastna misel pravega človečanstva, da smo vsi otroci božji, vsi drug drugemu bratje in sestre v pravem pomenu, predno se človečanstvo po celi zemlji razlije?

S takimi mislimi pečal se je naš doktor tisto jutro v gozdu na travniku ob gozdni samoti in na štoru sedé gledal na pisano odejo matere zemlje, ki bo v malo trenutkih med pisanim cvetjem rudečo, morda srčno kri žejno pila. Res barbaričen običaj ovi dvoboji! Kakor jih je Stanko iz dna duše sovražil in zametaval, se jih vender iz družbenih razlogov ni mogel in ni smel ogibati. Družba, ki se imenuje plemenitaši — ljudje prve vrste, takó zahteva in biti mora

vohodu vložilo se bode 14 Kruppovih topov. Čuje se, da se je odposlalo uže mnogo osebja, katero bode polagalo v teh vodah torpedo, kolikor jih je na razpolaganje.

Iz Kahire se poroča, da je kedive potrdil zakon o novačenju v Egiptu; po tem zakonu so vsi moški podaniki egiptovske vlade v starosti 19 in 23 let zavezani, pustiti se uvrstiti v vojno. V glavnih potezah je ta zakon napravljen po evropskih vzorih; razloča se med stalno vojsko in rezervo. Službeni čas pri prvi je različen, a ne čez pet let. V političnih krogih se nameravani pomnožitvi egiptovske vojske pripisuje velik pomen.

Situacija v Sudanu je vsled slednjih vladnih izjav v angleškem parlamentu postala po polnem jasna: Angleške čete se ne bodo dalje proti Kartumu pomikale in koncem tega meseca umaknejo se iz Sudana — to je torej vspeh sudanske ekspedicije. Angleška vlada je pač menda uvidela, da ne more doseči smotra, po katerem je začetkom hrepenela v Sudanu ter da bi uže prinesene in še potrebne žrtve ne bile nikakor primerne vspehu. Iz Suakima pa se angleške čete ne bodo baje prej umaknile, dokler tega ozemlja ne zaseda kaka druga vlast. Katera? Možno si je misliti samo Italijo ali Turčijo. Italija pač težko, ker se tudi njej niso upi, stavljeni v ekspedicijo ob Rudečem morji, spolnili in Italijani uže zdaj skušajo dati tej ekspediciji ves drug značaj, nego ga je imela začetkom. V koliko pa bode to umikanje škodovalo angleškemu vplivu v Egiptu, se zdaj še ne more določiti. Gotovo pa je, da Francija tu zopet večji vpliv dobiva.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 15. maja. (Izv. dopis.) V četrtek, v praznik Kristovega vnebohoda, prišel je tu sem visokocenjeni poslanec g. Adolf Obreza poizvedovat mnenje tukajšnjih volilcev, katerega poslanca nameravajo v prihodnji državni zbor poslati. Akoravno njegov prihod ni bil po časopisih objavljen, vender se je zbralo v prostorih tukajšnje čitalnice toliko volilcev, da je bil g. Obreza prav iznenaden. V kratkem in jedrnatem govoru razložil je gosp. poslanec, kaj so slovenski poslanci v minoli šestletni dōbi v državnem zboru za kranjsko deželo koristnega dosegli in obljubil tudi na dalje v povzdigo Notranjske in posebno za bistrski okraj za reguliranje vode Reke delovati. Ves njegov govor je bil z velikim odobravanjem sprejet. Po končanem govoru napil je mili domovini slovenski, in vsi gospodje volilci proglasili so gosp. Obrezo z frenetičnimi živio-klici kot kandidata za prihodnje državnoborske volitve.

Kakor čujemo, so tudi po družih notranjskih občinah jako vneti za gosp. Obrezo in ni dvojiti,

Gospodje ravnokar došli predramijo ga iz samolastne filozofije. Bili so Milan, baron, oficir, ki je bil sinoč pri Stanku, in mlad zdravnik. Mrzlo in kratko se pozdravijo. Prvič odkoračijo prostor, kamor se odmah Stanko in baron podasta.

Stankov obraz je bil mrzломiren in kazal nekako strašansko odločnost, ko se je s pištolo v roci svojemu nasprotniku postavil, kar baronu ni odšlo.

Bodi si, da ga je srdita odločnost na doktorjevih licih iznenadila, bodi si, da je bil takó razjarjen, ko sta na oficirjev plosk ob dlan strelila, stal je Stanko na mestu nepoškodovan, ako se odšteje mala plaz na levi roki, koder je sovražna svinčenka mimo frčala, baron pa je zaječal in se v strašnih bolečinah priskočivšemu prijatelju v naročje zgrudil. Stanko mu je zdrobil desno pleče, ter mu takó za vse žive dni peruto pristrigel, kakor je obljubil.

Ko je zdravnik v silnih bolečinah stokajočega barona zavezal, podá se k Stanku, ki mu je kri iz leve roke kapala, ta pak ga zavrne ter se znovnič nabito pištolo zopet na svoje mesto podá. Sedaj mu je Milan nasproti.

(Dalje prihodnjič.)

da bi z ogromno večino ne zmagal. Tudi nekov drug gospod je bil minulo nedeljo tu ter se ponujal za kandidata, bil je pa povsodi prav slabo sprejet in vsakdo je rekel, da se le smeši, ker se drzne gosp. Obrezi, možu, na katerega cela Notranjska s ponosom gleda, protikandidovati.

Iz Planine, 15. maja. (Izv. dop.) V temni in deževni noči od srede na četrtek mislili so si neznani lopovi: Danes ali pa nikoli imamo priliko pogledati k Gregčevi materi, koliko je uže prištedila, da ji poberemo in porazdelimo med seboj. Sklenjeno, storjeno. Okolo polnoči so si poiskali primerne lestve, postavili jo k oknu, namazali z apnom šipe, da niso pri vdiranju žvenketale ter zlezli s poleni oboroženi v sobo, kjer je imela omenjena gospodinja denar. Da bi jih pa pri tem satanskem delovanju ponočni čuvaj ali pa kak drug slučajno mimo idoči človek ne opazil, pobrali so raz postelj rjuhe ter zagnili z njima vsa okna. Preiskali in pretaknili so potem vse kote in kотиče, a ker ni bilo tu nič za nje, spravili so se nad trdno zaklenjeno skrinjo, ker znano jim je baje bilo, da tu notri „maček“ leži. Ker se pa skrinja ni dala kar takó-le brez ropota odpreti, prenesli so jo iz prvega nadstropja — kakor bi se selili — tjá za hlev. Med potom izposodili so si v veži tudi kramp, s katerim so skrinjo razbili ter odnesli okolo tri tisoč goldinarjev v zlatu, srebru in papirji. Obleke in drugih dragocenosti se pa niso upali dotakniti, ker grdobe so baje vedeli, da bi jih to lahko izdalo. Dal Bog, da bi ne odšli zasluženi kazni. — k.

Razne vesti.

— (Dražba otrok.) „Schw. Post“ piše: V Bernu izhajajoči časopisi pripovedujejo o sledečem dogodku, ki je živ dokaz, da v Švici ne vlada še prava omika. V tem kantonu je baje od nekda nečloveška navada, da oddajajo uboge otroke po javni dražbi na določeni čas tistemu, ki za to najmanj zahteva. Človek bi mislil, da v našem stoletju kaj takega več mogoče ni, a slučaj, ki se je dogodil dne 14. aprila t. l. prepriča nas, da temu ni takó. Ta dan oddajali so namreč po dražbi četrto otrok udove necega delavca. Nesrečna mati, ki je bila pri nevrednem tem dejanju navzoča, je v neizrečni srčni bolesti protestovala zoper to, toda zaman. Klicár je klical: „Tu je deček star 10 let, za koliko ga vzame kdo do konca leta?“ — „Za 40 frankov, za 35, za 30, za 26 frankov“, tako se je ponujalo in oddal se je temu, ki je zahteval le 26 frankov. Mati je zaman prosila in trdila, da ga vzame za 20 frankov, da, zastonj, če ji ga pusté. Nje joka, nje prošnje ni noben uslišal; zaukazali so ji, da naj molči in prešli so k dražbi še treh mlajših otrok. Bolest matere je nepopisljiva; ona joka, lomi rokó, prosi, da naj ji pusté vsaj to troje otrok, da naj ji pusté vsaj jednega, ona hoče uže skrbeti, da ne bode občini v nadlego — zaman! Tudi to troje otrok je kmalu oddanih v ptuje. Bog zna, v kakó neusmiljeno rokó; deklica osmih let za 31 frankov, druga deklica, osmih let za 31 frankov, druga deklica, ki je stara šest let, za 40 frankov in tretja, ki je dopolnila komaj drugo leto, za 70 frankov.

Domače stvari.

— (Premil. gosp. knezoškof ljubljanski.) dr. J. Missija, izdal je pastirski list, v katerem se določuje, „da se ima prihodnjo nedeljo, 17. maja, po vseh javnih farnih cerkvah škofije o primerni popoldanski uri izpostaviti presveto Rešnje telo ter biti eno uro izpostavljeno za splošne javne molitve, da sprosimo od Boga srečen izid bodočih državnih volitev.“ V obče se v tem pastirskem listu naglašá, da je „srečen izid volitev v državni zbor, ki nas čaka, takó važen za blagor in srečo Avstrije, da se nikakor ne smemo zanašati na človeški trud, marveč moramo, kakor se to spodobi katoliškim kristjanom, zateci se k molitvi,“ in dalje: „Da gospod Bog pride zopet k nam in se zgodi, za kar prosimo vsak dan: „Pridi k nam tvoje kraljestvo“; da krščanska ljubezen do bližnjega in krščanska pravičnost zopet vravná razmere ljudstev in narodov med seboj — ravno to je, za kar imamo prav posebno moliti sedaj, ko nas volitve čakajo.“

— (Mladi baron Alfred Winkler,) sin gospoda deželnega predsednika, gojenec c. kr. pomorske akademije na Reki, je zopet okreval in prišel v Ljubljano, da se tu po polnem okrepi od dvemesečne hude bolezní. Da je mladigospod baron takó naglo okreval, ima, kakor čujemo, največjo zaslugo pri tem marljivi, vztrajni in požrtvovalni zdravnik akademije g. dr. Karol Elsass.

— (Letošnja redna učiteljska skupščina) za šolski okraj ljubljanskega mesta bode v četrtek 11. dan junija t. l. ob 8. uri dopoludné v mestni svétniški dvorani. Dnevni red: 1.) Naznanila okrajnega šolskega nadzornika o tem, kar je opazoval pri nadziranju; 2.) v katerem obsegu je v sedanjih ljudskih šolah uvesti realni pouk? (Poročevalca gg. J. Travnar in F. Pavlin); 3.) izbor učnih knjig in beril za šolsko leto 1885/86; 4.) poročilo knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. Nasveti o nakupu knjig in učil naj se po točki 4. knjižničnega reda najkasneje v 8. dan junija oglašé imenovanemu odboru. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1885/86; 5.) volitev dveh zastopnikov učiteljskega stanú v mestni šolski svét; 6.) volitev stalnega odbora okrajne učiteljske skupščine; 7.) samostalni nasveti, kateri naj se pismeno oglašé stalnemu odboru najkasneje v 8. dan junija.

— (H kandidaturi Šukljeto.) Pod tem naslovom odgovarja včerajšnji „Sl. Narod“ na mnoga vprašanja, ki mu baje dan za dnevom dobajajo iz vseh dolenskih mest: „je-li Šuklje v istini vladni kandidat,“ da se je na najmerodajnišem mestu to zanimalo, in sicer zaradi tega, ker vlada nema nobenega povoda, delati proti kandidaturi grofa Margherija. Ob enem pa pristavlja: „Radovedni smo vsekako, kako nam bo sedaj najnovejši dnevnik dokazal, da je Šuklje vladen kandidat.“ Na to odgovarjamo na kratko sledeče: „Ljubljanski List“ dosedaj nikdar ni proglašal prof. Šukljeta vladnim kandidatom, in tudi nikdar namena imel ni, proglašati ga takim. Če se je v „Ljubljanskem Listu“ pisalo o prof. Šukljetu, zgodilo se je to, ker so se nam zdeli različni strastni napadi zadnjega časa nanj neopravičeni in smo si v dolžnost šteli, zoper te napade zagovarjati ga, česar tudi za naprej opustili ne bomo, ako se bodo neutemeljeni napadi nanj še dalje ponavljali. Vsak nepristransk človek bode moral pripoznati, da se je vlada vselej le načela držala, da imajo po ustavi pravico, kandidate postavljati ali le volilci. Vlada tudi nikdar ni dvojila, da imajo naši volilci dovolj zdravega razuma, da si postavijo in izvolijo take kandidate, ki bodo vestno in dobro zastopali, bodi si državne, bodi si deželne interese. Vsa podtikanja tedaj, kakor bi bila vlada proglašala tega ali unega svojim kandidatom, so neopravičena!

— („Narodova“ doslednost.) Včerajšnji „Slov. Narod“ prinaša na prvi strani te-le besede, zadevajoče volitve na Kranjskem: „Na Kranjskem se urivajo novi kandidati proti dosedanjim starim iz same sebičnosti in častihlepja, obrekujejo naše stare narodne moze, samo da bi svojo osebo pokazali v ugodnejši luči. To je pa volilce jako zbegalo, ni več prejšnje discipline.“ Po teh besedah bi pač vsak človek, tudi prav „mlad“ politik pričakoval, da „Narod“ vse-skozi „svojega uma svitile meče“ suče dosledno za do-zdjanje „naše stare narodne moze“ (drž. poslance). Le pogledimo na drugo stran! Med dopisi in na dalje med telegrami pozdravljajo se „novi kandidati proti dosedanjim starim“ z največjim navdušenjem in živio! K tej izredni „Narodovi“ doslednosti tudi mi vsklikamo: Živio!

— (V goriški škofiji) umrl je dr. Josip Zorn, vikar v Vipulzani v 70. letu svoje dóbe. Pokojnik je bil strije zdanjemu goriškemu nadškofu.

— (Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) Premeščena sta gg. Ivan Cvetko iz Reichenberga v Žetale in Alojzij Bratuša od Nove cerkve v Reichenberg.

— (Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov) napravi jutri zjutraj svoj majnikov izlet na Rožnik. Ob 7. uri daroval bode na Rožniku sveto mašo duhovniški svétnik in predsednik temu društvu, gosp. Gnezda.

— (Roparski napad pri „Pekovskem križi.“) Hlapec Jakob Prosen, katerega je, kakor smo poročali, pred blizu jednim mesecem napal pri „Pekovskem križi“ za sv. Krištofom potepuh Mežan, je uže predvčeranjim umrl v tukajšnji deželni bólnici. Mežan je v preiskovalnem zaporu.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Petrograd, 16. maja. Car podelil je s posebnim pisanjem Komarovu zlato, z briljanti okrašeno hrabrostno sabljo v priznanje njegovih izbornih dispozicij pri poveljništvu oddelka ob Murghabu, preudarjene odločnosti Afgancem nasproti ter njegove močatosti in hrabrosti v boji pri Taš-keprij.

Berolin, 16. maja. Kancelar je zopet obolel na živcih.

Berolin, 15. maja. Zasedanje državnega zbora se je danes zaključilo.

Curiah, 15. maja, opoludné. Šest ur uže po vsej vzhodnji Švici sneži. Škoda je gotovo velika, osebito jesenska setev je baje uničena.

London, 15. Danes se je sklenilo, da se večina pri Suakimu stoječih čet vrne domov.

London, 15. maja. „Times“ se poroča iz Kalkute, da so vésti, da se je oboroževanje ustavilo, neopravičene. Indijski vladi zdi se neprevidno, če bi prej odpravila vse varstvene naredbe, predno se reši afgansko mejno vprašanje.

Petrograd, 15. maja. „Novosti“ poročajo iz Kronstadta: Ker smejo izhajati samo take vojne ladije, katere so sprejete v navigacijski program, se smejo druge vojne ladije zopet razorožiti ter se postaviti v rezervo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 16. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.30
„ „ „ „ srebri	82.65
Zlata renta	107.50
5% avstr. renta	98.10
Delnice národne banke	858.—
Kreditne delnice	287.90
London 10 lir sterling	124.55
20 frankovec	9.86
Cekini c. kr.	5.84
100 drž. mark	60.90

Umrli so:

Dne 14. maja. Marija Pavšič, kuharica, 57 l., Na stolbi št. 4, srčna hiba.

Dne 15. maja. Josipina Velkavrh, delavčeva hči, 2½ l., Florijanske ulice št. 16, davica.

V dobrohotno pozornost!

Velespoštovanim dosedanjim gostom, p. n. gospodom potovalcem in p. n. občinstvu usojam se uljudno naznaniti, da sem

hotel in restavracijo pri bavarskem dvoru Dunajska cesta št. 23

samo tri minute oddaljena od južnega kolodvora, zopet prevzel v moje osebno vodstvo.

Cené sobe, izborna gorka in mrzla jedila ob vsakem dnevnem času, dobra namizna vina, pristni kraški teran in Retzer, Koslerjevo carsko pivo (pol litra samo 10 kr).

Zagotavljajoč najvestnejšo postrežbo, vabim najuljudnejše k mnogobrojnemu obisku.

(84) 3—1 Velespoštovanjem

Ivan Hafner.

Cesarsko in eksportno

pivo

v steklenicah
priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—21

je izdal sledeče **knjige in knjižice** za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljevid 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 glj. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne **pisanke in risanke**; mali slovenski **zemljevid kranskega dežele** z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški **zemljevid Avstrijsko-Ogerske**, cena 1 kr., in **zemljevid krškega okrajnega glavarstva**, cena 5 kr.

(45) 30—9

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja **dr. Mantegazze** priporočen kot izborno krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne bolezni opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. **V steklenicah po 1 gld. v**

Dunajska cesta. (107) 15—15

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje
velikosti
310 metrov { za **gld. 4,96** iz dobre ovčje volne;
za » » **8,—** » boljše » »
jedno obleko { » » **12,40** » jako fine » »

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12. — Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrlnne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporočja

Ustanovljeno **Jan. Stikarofsky** — 1866 —
fabriška zeloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškimi mojstrim **nefrankovano.** **Pošiljatve proti povzetju** čez 10 gld. **franco.**

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150 000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknenih **ostan kov**, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora spredeti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **šleparija**, ako firme suknene blaga inserirajo suknene ostanke; v takih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očitiven. (7) 24—15

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Podpisani se najvdaneje zahvaljuje svojim p. r. odjemnikom za njemu do sedaj izkazano zaupanje in priporoča k nastali sezoni svojo dobro preskrbljeno in izbrano zalogo

y neizcerpljivi izbiri vsake velikosti in iz vsake vrste blaga, na pr. iz pavole, alpakke, clotha, botany-bлага, pol-svile, svile, double-face-svile itd., na običajnih kakor i na tako priljubljenih praktičnih patentovanih avtomat-stojalih z modnimi nalicami po najnižjih cenah.

Specijalizirani v dežnikih: Patentovani samo-odpiralniki, patentovani samo-zapiralniki, razložljivi dežniki in solnčniki za v kovčge; dalje solnčniki in dežniki s Titania-palico in zlatim stojalom so vedno na prodaj.

Prevleka in popraviljanje se kar najhitreje oskrbava, naročbe za dežele na posamične dežnike in solčnike izvršujejo se natanko vsled zahteve promptno proti povzetji.

Razpečevalcem so vsled zahteve na razpolaganje dopodrobni cenilniki franko

fabrikant dežnikov in solnčnikov,
Ljubljana, Mestni trg št. 15. (41) 5-5

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mo- krina v mm
15. maja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	718·20 721·06 724·39	10·3 12·6 8·6	zpd. sl. jzpd. sl. zpd. sil.	obl. > >	0·50 dež

Vsled obilga oglenokislika, natrona in lithiona je rad-vanjska kislota voda kot specifikum pri: protinu, kamni v žolči, mehurji in ledvicah, zlati žili, brambo-rici, brahuru, zlatenici, želodec-nih boleznih in pri katáru v obče.

Kopelji, stanovanja in restavracija po ceni.

Radvanjska kislota voda je najboljša namizna voda.

Popis in tarife zastoni in franko v Radvanji.

52—5
(81)

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom
stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Iq. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Odlikovan s tremi zlatini in jedno svezinjo
za zaslugę

Franc Jožefov grenki vrelec

od davna iskušena, izborna grenka voda.

Zaloga povsodi. Vodstvo je v Budimpešti.

(64) 6-5

Umetne
zobe in zobovja
vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez
vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse
zobne operacije (39) 15
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

**Račune, nakladne liste,
kuverte, vizitke, sploh
vsakovrstne tiskovine**
izgotavlja v mičnej izvršbi
in po nizkih cenah
tiskarna
Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani.

KES. OEF. SCHUTZMARKE

MARIA-ZELLER
TROPFEN

NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

Schutzmarke.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri ,pri zlatem samorogu'
priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem
Marijacejske kapljice
za želodec.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijacejske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkoczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljše zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, otekline, otrpele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „ovetu zoper trganje po dr. Malliču“ s zaven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine
1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhlievo

ribje olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda
 najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo
 sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v skatulah & 21 kr.; jeden zavoje s 6. skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoje.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“
Jul. pl. TENKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.